

i Hjemlandet, og Forsikringsraadet kan paa Grundlag heraf nægte eller tillade dets Virksomhed, ganske efter Forsikringsraadets egen Opfattelse og eget Skøn. Forsikringsraadet vil saaledes kunne nægte udenlandske Selskaber Ret til Virksomhed her i Landet, baade naar det af Aarsregnskabet og de øvrige Oplysninger, som skulle fremlægges, fremgaar, at dets hele Virksomhed ikke kan anses for betryggende, eller naar Forsikringsraadet finder, at det fremmede Selskab opstiller Regler, f. Eks. for Bortfalden af Policier og Ophør af Forsikringer, som ville være uretfærdige og ubillige over for den enkelte, som maatte ønske at afbryde Forbindelsen med Selskabet. Endvidere kan Forsikringsraadet nægte Tilladelse, naar det finder, at Selskabet overhovedet er bygget paa et System, som Raadet maatte anse for utiladeligt eller hasarderet, eller som det i det hele ikke kunde ønske indført her i Landet.

Se, det er for det første et meget væsentligt og meget afgørende Baand paa de udenlandske Selskaber, at de skulle have Forsikringsraadets Tilladelse til at drive Virksomhed her i Landet. Dernæst skulle de efter Lovforslaget, og det har ogsaa sin Betydning, altid være dansk Ret undergivne og skulle underkastes danske Domstoles Afgørelse. Endvidere bestemmer Lovforslaget, at et fremmed Selskab altid skal have en Repræsentant her i Landet, og derved bliver det navnlig forhindret, at — hvad der jo ikke er ukendt og ikke har været ukendt under fremmede Selskabers Virksomhed — et udenlandsk Selskab kan tilbagekalde sin Repræsentant og derved gøre det vanskeligt eller maaske umuligt for den forsikrede at holde sin Police i Kraft, idet han ikke kan faa Præmierne indbetalte i rette Tid. Det saa vi jo netop ved det af det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) omtalte fremmede Selskab, der gik i Stykker forleden Aar. De hjemkaldte Repræsentanten, og de forsikrede stode derved med en meget vanskelig Adgang til at kunne holde deres Krav paa Selskabet i Kraft. Her er der ogsaa et meget væsentligt Baand paa de udenlandske Selskaber. Dernæst skal dets Regnskaber, Lovændringer og alle andre af den Art Forhold stadig indgives til Forsikringsraadet.

Saa er der Garantisummen paa 100,000 Kr. Naturligvis, en saadan Garantisum kan ikke dække alt, hvis et udenlandsk Selskab fallerer. Men for det første vil Fordringen om en saadan Garantisum

forhindre, at finansielt slet stillede Selskaber ville give sig til at operere her i Landet. Det er dog ikke saa lige en Sag for et Selskab, der staar paa daarlige Fødder, som føler sig usikker i sit Hjemland og som kunde ønske at udvide sine Forretninger eller i det mindste faa opkrævet nogle Præmier i et fremmed Land, da at rejse en kontant Sum paa 100,000 Kr., som skal deponeres her. Fordringen om denne Garantisum vil altsaa forhindre slige slet funderede Selskaber i som en Finansoperation at udvide deres Virksomhed her til Landet. Dernæst giver en saadan Garantisum dog ogsaa nogen Sikkerhed for, at et daarligt Selskab ikke pludseligt trækker sig ud af Landet, før det har klaret sine Forpligtelser her, thi i saa Tilfælde er Garantisummen forbrudt. Og ved en Kalamitet ville de forsikrede jo dog altid have noget forlods Udbytte, idet denne Sum skal anvendes forlods over for de her i Landet forsikrede. Naar man vil bedømme den Stilling, der gives udenlandske Selskaber efter Lovforslaget, maa man først gøre sig klart, at det vil være ganske umuligt at tilvejebringe en effektiv Sikkerhed her i Landet over for et fremmed Selskab. Man kan ikke, som man kan ved de indenlandske Selskaber, stille dem under Administration, man kan ikke gøre dem Konkurs osv. Man kan ikke anvende disse Forsigtighedsregler i de forsikredes Favør, saaledes som man kan over for de indenlandske Forsikringsselskaber. Man kan ved Koncessionens Meddelelse af Forsikringsraadet og ved Garantisummen nogenlunde sikre sig, at kun hæderlige og virkelige ordentlig funderede Selskaber give sig til at arbejde her i Landet. Det ligger jo ogsaa i Sagens Natur, at forsikringssøgende, som ville indlade sig med et fremmed Selskab, maa stole paa eller maa kende til, at dette Selskab i sit Hjemland er under den samme garanterende Kontrol som de danske Forsikringsselskaber efter Lovens Ikrafttræden ville være her i Landet. Og endelig kan man sige, at naar en forsikringssøgende til Trods for den større Sikkerhed, som danske Selskaber efter Loven ordentligvis ville frembyde, alligevel foretrækker at forsikre sig hos et udenlandsk Selskab, maa de ogsaa selv noget bære den hermed forbundne Risiko. Det gaar, som naar Danske købe udenlandske Præmieobligationer eller paa anden Maade udenlandske Penge, en absolut Sikkerhed, en absolut Garanti kan Hjemlandet, kan Danmark ikke give dem. Vi have her i Landet en Livsforsikringsanstalt, som drives af Staten — noget, der